

เรื่อง ขอขอบคุณ.....ขอบคุณ ประสพการณ์ดีๆ

ฉันเริ่มต้นการเป็นพยาบาลห้องคลอด เมื่อปี 2550 ฉันมีความสุขทุกครั้งที่ได้เห็นการกำเนิดสมาชิกใหม่
เมื่อก่อนฉันมีความคิดว่าการคลอดเป็นเรื่องที่ทางธรรมชาติกำหนดมาสำหรับลูกผู้หญิงถ้าเด็กตัวไม่ใหญ่
จนเกินไปหรือมารดาไม่มีภาวะแทรกซ้อนใดๆยังงั้นผู้หญิงก็ต้องคลอดได้ จนมาถึงวันที่ 13 มีนาคม
2555 วันนั้น....ฉันมารับเวรตึกซึ่งห้องคลอดมีมารดาและทารกหลังคลอดอยู่ 1 คู่ เวลาประมาณ 00.40 น. มี
เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น กริ่ง.....กริ่ง..... ฉันเดินลุกขึ้นไปรับโทรศัพท์ สวัสดิ์คะ LR สุกัลยา รับสาย เสียง
ปลายสายพูดกลับมาว่า มีรอคลอดนะครับ ห้อง 2 ค่ะส่งมาเลยคะ.....เมื่อฉันทำรับใหม่เรียบร้อยแล้วจึงได้รู้ว่า
เจ็บครรภ์คลอดก่อนกำหนดเพราะอายุครรภ์ 35 สัปดาห์ฟังเสียงหัวใจทารก(Fetal Heart Sound)
ครั้งแรกมีความแปลกใจอยู่บ้างว่าทำไม ฟังได้เหนือสะดือ แต่ฉันก็แค่เอ๊ะแค่นั้น ไม่ได้นึกถึงว่าเด็กจะอยู่
ในท่าก้นเลย จับเวลาการหดตัวของมดลูกซึ่งมีการหดตัวอยู่ในช่วงที่เจ็บครรภ์จริงคือมีการหดตัวทุก
2- 3 นาที นาน 50 วินาที ตรวจภายในพบว่ามูกเลือดออกจากช่องคลอดซึ่งการตรวจภายในไม่ได้ทำให้ฉันรู้
เลยว่าเด็กไม่ได้เอาหัวลง โทรรายงานแพทย์เวรทราบเรื่องเจ็บครรภ์คลอดก่อนกำหนด แพทย์เห็นว่า
อายุครรภ์ใกล้ครบกำหนดแล้วและปากมดลูกเปิดมากแล้วเลยพิจารณาให้คลอดที่ รพ.นาโพธิ์เพราะถ้าส่งต่อ (Refer)รพ.บุรีรัมย์ก็กลัวคลอดระหว่างทาง 30 นาทีต่อมาถุงน้ำคร่ำแตก มารดาบอกอยากเบ่ง ฉันฟัง
เสียงหัวใจทารกที่อยู่ในครรภ์เสร็จ ตรวจภายในพบว่าปากมดลูกเปิด 8 เซนติเมตร ซึ่งคลอดได้ปากมดลูก
ต้องเปิด 10 เซนติเมตร แต่เมื่อฉันเอามือเข้าไปตรวจภายในนั้นเมื่อเอามือออกมา พบว่ามีซีเทาติดมือมาด้วย
นั้นไม่นึกถึงว่าฉันแหงนหัวเข่ารูดทวารทาร์กเลย แต่ฉันกลับมีความคิดว่า ทาร์กในครรภ์น่าจะเกิดภาวะเครียด
ถึงถ่ายซีเทาตั้งแต่อยู่ในท้อง ฉันให้พี่ผู้ช่วยเหลือคนไข้เตรียมอุปกรณ์ เปิด Set ในการทำคลอด และย้ายผู้
คลอดเข้าห้องคลอดพร้อมทั้งให้ออกซิเจนแก่มารดาเพื่อจะได้ส่งผลไปถึงทารกน้อยที่อยู่ในครรภ์ ส่วนฉันโทร
ตามแพทย์มารับเด็กเนื่องจากการถ่ายซีเทาตั้งแต่อยู่ในครรภ์ ไม่ถึง 10 นาที แพทย์เวรเดินทางมาถึงที่ห้อง
คลอด ฉันปูผ้าเตรียมทำคลอดพอมารดาเบ่งคลอดครั้งที่สองเท่านั้นละแทนที่จะเห็นผมทารกกลับเห็นขาวๆ
คล้ายกันของทารกแทน.....ตายละหว่าเด็กท่าก้น กว่าจะคลอดออกมาได้ใช้เวลานานมากในความรู้สึกของฉัน
ฉันและหมอช่วยกันทำคลอดอย่างหวาดกลัวเกือบ 1 ชั่วโมงในที่สุดทารกก็คลอดออกมาไม่ Active ไม่ร้องตาม
ร่างกายซีดเขียว อ่อนปวกเปียกจนต้องได้รับการช่วยเหลือโดยการใส่ท่อช่วยหายใจ ได้ให้น้ำเกลือ ตอนนั้น
ฉันรู้สึกเสียใจและเศร้าใจมาก ทำไม....ทำไมไม่เอะใจมากกว่านี้ว่าเด็กจะเป็นท่าก้น ถ้าเด็กเป็นอะไรหรือเด็ก
พร้อมออกซิเจนทำให้มีพัฒนาการช้า ชีวิตเด็กน้อยและพ่อแม่เขาจะเป็นอย่างไร ฉันได้แต่เศร้าใจและภาวนา
ขอให้ทารกน้อยปลอดภัย เติบโตขึ้นมาอย่างปลอดภัยและครบ 32 ประการ.....พอรุ่งเช้า

ฉันรีบโทรถามอาการจากตึก NICU เด็กทารกแข็งแรงดี ได้ถอดเครื่องช่วยหายใจตั้งแต่มารถึง รพ.บุรีรัมย์
ขอบคุณทุกสิ่งอย่างที่ช่วยให้ทารกปลอดภัย

หลังจากนั้น ปี พ.ศ.2556 ทางรพ.บุรีรัมย์ได้มีการจัดอบรมและสาธิตการทำคลอดทารกท่าก้นและ
ให้ฝึกปฏิบัติการทำคลอดท่าก้นกับหุ่น ทำให้ฉันได้รับความรู้และความเข้าใจวิธีปฏิบัติในการทำคลอดท่าก้นมาก
ขึ้น แต่ถามว่าอยากทำไหมหรืออยากลองวิชาที่ฝึกมาหรือไม่ ตอบได้เลยว่าไม่ และแล้ววันนั้นก็มาถึง
อีกครั้ง.....เหตุการณ์คล้ายๆเดิมคือฉันมารับเวรตึก แต่ห้องคลอดไม่มีคนไข้ หลังจากช่วย Ward
เรียบร้อยแล้ว เวลา 02.30 น.ฉันและผู้ช่วยเหลือคนไข้ก็กลับมาที่ห้องคลอดเพื่อดูแลความเรียบร้อยและ
Check อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ กิ่ง.....กิ่ง.....สวัสดีค่ะ ห้องคลอดค่ะ เสียงน่องก้อยน่อง
พยาบาลที่อยู่เวรตึกห้องฉุกเฉินบอกว่า “ พี่จะมาช่วยคุณคนไข้หน่อย G2 P1 GA 32 wks มาด้วยอาการปวด
หน่วงท้องน้อยมีท้องป่นด้วย ทำ NST (Non stress test)ให้ด้วยนะ” “ พี่จะมาทำที่ Er หรือให้ส่งไปห้อง
คลอด“น่องก้อยการทำ NST การทำในมารดา GA 36 wks นะหรือไม่กี่ 32 wks ในมารดาเป็น
เบาหวาน” “ ถ้าอย่างนั้นพอดีเลย คนท้องเป็น GDM อายุครรภ์ 32 wks เสียงน่องก้อยตอบมา
“ จำถ้าอย่างนั้นส่งมาที่ Lr ดีกว่าเพื่อหมอจะตรวจภายใน “ 5 นาทีผู้คลอดก็มาถึงห้องคลอด โดยรถนั่งสี่
หน้าแสดงความเจ็บปวด ร้องครางเบาๆเป็นพักๆฉันสังเกตเห็นว่ามารดาตัวค่อยข้างสูงใหญ่แต่ขนาดหน้าท้องดู
เล็กไม่เหมือนคนใกล้คลอดน่าจะเจ็บครรภ์คลอดก่อนกำหนดจริงๆ ฉันให้มารดานอนที่เตียงรอกคลอดเตียงที่ 1
ดูแลทำ NST และซักประวัติไปด้วย มีอาการเจ็บครรภ์มากขึ้นเรื่อยๆ ร้องครวญครางทุก 2-3 นาที เหงื่อออก
ทั้งตัวทั้งที่อากาศก็เริ่มหนาวเย็น คนคลอดก็ตอบคำถามสลับกับร้องครวญครางด้วยความเจ็บปวด “ สักครู่
หมอมาดูอาการนะค่ะ” ฉันบอกผู้คลอดไม่ถึง 10 นาที แพทย์เวรก็มาถึงตรวจดูอาการผู้คลอดและสมมุติฝาก
ครรภ์ “ ถึงยังไงต้องไป คลอดที่รพ.บุรีรัมย์นะค่ะเพราะเจ็บครรภ์คลอดก่อนกำหนด” หมอบอกผู้คลอด ขณะ
รอทำ NST เสร็จอีกแค่ 5 นาทีเท่านั้น ภู่น้ำคร่ำแตกน้ำใสใสนเหลืองเต็มเตียง หมอบอก” ขอตรวจภายใน
หน่อยค่ะเอา Speculum นะค่ะ” “ ค่ะ” ฉันรับคำหมอ แต่พอมารดาตั้งขาทั้งสองข้างขึ้น ทุกสายตา ทุกคน
ต้องตกตลึงเพราะมีฝ้าเท่านั้นๆไหลออกมาจากช่องคลอด มารดาร้องบอก “ หมอไม่ไหวแล้ว อยากเบ่ง” ฉัน
บอกผู้ช่วยเหลือ “ พี่แผ้วเตรียม Set คลอดเลย” ส่วนฉันโทรตามทีมมาช่วย เมื่อย้ายมารดาเข้าห้องคลอด
จากที่โผล่มาแค่ฝ้าเท่านั้นโผล่เข้ามาถึงหัวเข่า “ ทำ Footling breech คลอดไม่ได้นะ ยังไงก็ต้องผ่าคลอด”
“ ต้อง Refer ”หมอบอก ตอนนั้นพอได้ยินว่าต้อง Refer ฉันคิดว่าถ้าต้อง Refer ถ้าเกิดไปคลอดบนรถจะ
ถูกละหุขขนาดไหนทั้งพยาบาลที่ไป Refer มารดาและเด็กจะเป็นอย่างไร แม่ตัวใหญ่เด็คน่าจะตัวไม่ใหญ่เพราะ
Preterm และดูจากขนาดหน้าท้อง “ หมอคะลองให้เบ่งดูก่อนไหมค่ะ เชิงกรานแม่กว้างอยู่ พี่กลัวว่าจะไป
คลอดบนรถ” ฉันบอกหมอ “ ถ้าอย่างนั้นตามหมอและทีมมาช่วยเพิ่มด้วยนะ “ ฉันบอกกับมารดาว่า “

ตอนนี้ลูกเอาขาออกมา แม่ต้องช่วยเบ่งนะค่ะ โดยสุดลมหายใจเข้าลึกๆกลั้นไว้ยกหัวขึ้น คางชิดอก เบ่ง ยาวๆเบ่งลงกันนะจ๊ะ” ฉันทแนะนำ มารดาปฏิบัติตามได้ดี ฉันทช่วยคลอดโดยหาขาอีกข้างหนึ่งทารกออกมา มารดาก็เบ่งตามที่แนะนำและแล้วในที่สุดขาทั้งสองข้างมารดาเบ่งอีกรอบโดยมีฉันทช่วยจับขาและดึง ทารกเบาๆ ทารกค่อยๆไพล่ออกมาทีละนิด ทีละนิด ทำคลอดไหลทีละข้างจนในที่สุดก็ติดแค่ศีรษะฉันทค่อยๆ Suction และทำตามที่ได้รับการอบรมมา ในที่สุดก็คลอดได้สำเร็จ ตัดCord เสร็จเอาทารกไปได้ Warmer ทุกคนต่างกรูเข้าไปช่วยเหลือดูแลทารกประมาณไม่ถึง 2 นาที ฉันทก็ได้ยินเสียงร้องจากทารกน้อย ซึ่งActive ดี หายใจได้เอง ไม่มีหอบเหนื่อยไม่ต้องใส่ท่อช่วยหายใจ แต่ยังคงให้สารน้ำและส่งต่อ รพ.บุรีรัมย์เนื่องจาก Preterm และมารดาเป็นเบาหวานขณะตั้งครรภ์ หลังจากนั้นฉันทได้ติดตาม Case ปรากฏว่าทารกตัว น้อยของฉันทหายใจหอบต้องใส่ท่อช่วยหายใจและต้องนอน รพ.นาน เนื่องจากต้องรอน้ำหนักถึง 2,000 กรัม และต้องประเมินอาการและการดูแลอย่างใกล้ชิดจากกุมารแพทย์และพยาบาล.....แต่ฉันทก็มีความ ภูมิใจและดีใจเป็นอย่างมากที่ได้กทารกคลอดทำกันปลอดภัย ไม่เกิดภาวะพร่องออกซิเจนขณะแรกเกิด และ ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อนใดๆ.....ขอบคุณการฝึกอบรม การฝึกฝนจากแพทย์ พยาบาลห้องคลอดที่รพ.บุรีรัมย์ และเจ้าหน้าที่ รพ.นาโพธิ์ ที่มีส่วนร่วมในการฝึกประสบการณ์ของฉันท รวมทั้งผู้คลอดและทารกตัวน้อยของฉันท ขอขอบคุณ...ขอบคุณจริงๆค่ะ แต่ถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ต้อง เพิ่มพูนทักษะให้ฉันทขนาดนี้ก็ได้อะ....

พยาบาลห้องคลอด

สุกัลยา พริ้วโรตง